

२०७२ असोज २१ बिहीबार ८-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन
“मीठे बच्चे- सबैभन्दा मीठो शब्द ‘बाबा’ हो, तिम्रो मुखबाट सदा बाबा-बाबा निक्किलरहोस्, सबैलाई
शिवबाबाको परिचय दिदै गर ।”

प्रश्न:- सत्ययुगमा कोही मनुष्य त के जनावर पनि रोगी हुँदैनन्, किन ?

उत्तर:- किनकि संगमयुगमा बाबाले सबै आत्माहरूको र बेहद सृष्टिको यस्तो अपरेशन गरिदिनुहुन्छ, जसले गर्दा रोगको नाम-निशान नै रहँदैन । बाबा हुनुहुन्छ अविनाशी सर्जन । अहिले जुन सारा सृष्टि रोगी छ, यस सृष्टिमा फेरि दुःखको नाम-निशान हुँदैन । यहाँको दुःखबाट बच्नको लागि धेरै बहादुर बन्नु छ ।

गीत:- तुम्हें पाके हमने.....

ओम् शान्ति । डबल पनि भन्न सक्छौ, डबल ओम् शान्ति । आत्माले आफ्नो परिचय दिइरहेको छ । म आत्मा शान्त स्वरूप हुँ । हाम्रो निवास स्थान शान्तिधाममा छ र बाबाको हामी सबै सन्तान हौं । सबै आत्माहरूले ओम् भन्छन्, वहाँ हामी सबै भाइ-भाइ हुन्छौं फेरि यहाँ भाइ-बहिनी बन्छौं । अब भाइ-बहिनीबाट नाता शुरु हुन्छ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ- मेरा सबै बच्चाहरू हुन्, ब्रह्माका पनि तिमी सन्तान हौ यसैले भाइ-बहिनी भयो । तिम्रो अरु कुनै सम्बन्ध छैन । प्रजापिताका सन्तान ब्रह्माकुमार-कुमारी हौ । पुरानो दुनियाँलाई चेन्ज गर्न यस समयमा नै आउनुहुन्छ । बाबाले ब्रह्माद्वारा नै फेरि नयाँ सृष्टि रचनुहुन्छ । ब्रह्मासँग पनि सम्बन्ध छ नि । युक्ति पनि कति राम्रो छ । सबै ब्रह्माकुमार-कुमारी हुन् । आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई याद गर्नु छ र आफूलाई भाइ-बहिनी सम्झनु छ । विकारी दृष्टि रहनु हुँदैन । यहाँ त कुमार-कुमारी बढ्दै गएपछि आँखा विकारी बन्दै जान्छन् फेरि विकारी क्रिया गर्छन् । विकारी क्रिया हुन्छ रावण राज्यमा । सत्ययुगमा विकारी क्रिया हुँदैन । विकारी शब्द नै हुँदैन । यहाँ त विकारी क्रिया धेरै हुन्छन् । उनको लागि फेरि कोर्ट आदि पनि छन् । वहाँ कोर्ट आदि हुँदैन । आश्चर्य छ नि । न जेल, न पुलिस, न चोर आदि हुन्छन् । यो सबै हुन् दुःखको कुरा, जो यहाँ भइरहेको छ । यसैले बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- यो त खेल हो सुख र दुःखको, हार र जितको । यसलाई पनि तिमीले नै बुझ्दछौ । गायन गरिएको छ- मायासँग हारे हार, बाबा आएर आधाकल्पको लागि मायामाथि जित प्राप्त गराउनुहुन्छ । फेरि आधाकल्प हार्नुपर्छ । यो कुनै नयाँ कुरा होइन । यो त साधारण पाई-पैसाको खेल हो फेरि तिमीले मलाई याद गर्छौं अनि आफ्नो राज्य-भाग्य आधाकल्पको लागि लिन्छौ । रावण राज्यमा मलाई भुल्छौ । रावण दुश्मन हो, उसलाई हर वर्ष यहाँ नै जलाउँछन् । जुन देशमा धेरै भारतवासी छन्, वहाँ पनि जलाउँछन् । भन्दछन्- यो भारतवासीहरूको धर्मको उत्सव हो । दशहरा मनाउनेलाई बच्चाहरूले सम्झाउनु छ- यो त हदको कुरा हो । रावण राज्य त अहिले सारा विश्वमा छ । केवल लंकामा मात्र छैन । विश्व त धेरै ठूलो छ नि । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- यो सृष्टि सारा सागरमाथि खडा छ । मानिसहरूले भन्दछन्- तल एउटा बयल वा गाई छ जसको सिंगमा सृष्टि खडा छ फेरि थाक्छ भने बदल्छ । अब यो कुरा त हुँदै होइन । पृथ्वी त पानीमाथि खडा छ, चारैतिर पानी नै पानी छ । त्यसैले अहिले सारा दुनियाँमा रावण राज्य छ फेरि राम अथवा ईश्वरीय राज्य स्थापना गर्न बाबालाई आउनुपर्छ । केवल ईश्वर बोल्दा पनि भनिदिन्छन् ईश्वर त सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ, सबैथोक गर्न सक्नुहुन्छ । फाल्नु महिमा हुन जान्छ । यति प्यार रहँदैन । यहाँ ईश्वरलाई बाबा

२०७२ असोज २१ बिहीबार ८-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन भनिन्छ। बाबा बोल्दा वर्सा प्राप्त गर्ने कुरा हुन्छ। शिवबाबा भन्नुहुन्छ— हमेसा बाबा-बाबा भन्नुपर्छ। ईश्वर वा प्रभु आदि शब्द बिसिनुपर्छ। बाबाले भन्नुभएको छ— म एकलाई याद गर। प्रदर्शनी आदिमा सम्भाउँदा पनि घरी-घरी शिवबाबाको परिचय देऊ। शिवबाबा एकै उच्चभन्दा उच्च हुनुहुन्छ, जसलाई परमपिता भनिन्छ। मुसलमानहरूले अल्लाह भन्छन्, बिहान १० मिनेट बसेर कुरानको अर्थ गर्छन्— अल्लाह मियाले भन्नुभएको छ, कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। यो गर्नु हुँदैन। बाबाले भन्नुभएको हो— यस्तो बुझ्दैनन्। बाबा शब्द सबैभन्दा मीठो छ। शिवबाबा, शिवबाबा मुखबाट निकलिन्छ। मुख त मनुष्यको नै हुनुपर्छ। गाईको मुख कहाँ हुन सक्छ र। तिमी हौ शिव शक्ति। तिम्रो मुख कमलबाट ज्ञान अमृत निकलिन्छ। तिम्रो नाम प्रत्यक्ष गर्न गौमुख भनिदिएका छन्। गंगालाई यस्तो भन्दैनन्। मुख कमलबाट अमृत अहिले निकलिन्छ। ज्ञान अमृत पिएपछि फेरि विष पिउन सक्दैनन्। अमृत पिउनाले तिमी देवता बन्छौ। अब म आएको छु— असुरहरूलाई देवता बनाउन। तिमी अहिले दैवी सम्प्रदाय बनिरहेका छौ। संगमयुग कहिले, कसरी हुन्छ, यो पनि कसैलाई थाहा छैन। तिमीले जान्दछौ— हामी ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू पुरुषोत्तम संगमयुगी हौं। बाँकी जति पनि छन् सबै कलियुगी हुन्। तिमी कति थोरै छौ। वृक्षको पनि ज्ञान तिमीलाई छ। वृक्ष पहिले सानो हुन्छ फेरि वृद्धि हुँदै जान्छ। बच्चा कम पैदा होस् भनेर कति आविष्कार निकाल्छन्, तर मानिसले चाहन्छ के, हुन्छ अर्कै। सबैको मृत्यु त हुनु नै छ। अहिले खेती धेरै राम्रो हुन्छ, बाढी आयो भने कति नोक्सान गरिदिन्छ। प्राकृतिक प्रकोपलाई त कसैले बुझ्न सक्दैन। कुनै कुराको ठेगान कहाँ हुन्छ र। कहाँ खेती हुन्छ तर असिनाको कारण कति नोक्सान हुन्छ। वर्षा भएन भने पनि नोक्सान, यिनलाई प्राकृतिक प्रकोप भनिन्छ। यो त धेरै हुन्छ, यसबाट बच्न धेरै बहादुर हुनुपर्छ। कसैको अपरेशन हुन्छ भने कतिले त्यो देख्न सक्दैनन्, देखासाथ बेहोस हुन्छन्। अब यस सारा फोहोरी सृष्टिको अपरेशन हुनु छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म आएर सबैको अपरेशन गर्छु। सारा सृष्टि रोगी छ। बाबाको नाम अविनाशी सर्जन पनि हो। उहाँले सारा विश्वको अपरेशन गरिदिनुहुन्छ, फेरि विश्वमा कहिल्यै कसैलाई दुःख हुँदैन। कति ठूलो सर्जन हुनुहुन्छ। आत्माहरूको पनि अपरेशन, बेहद सृष्टिको पनि अपरेशन गर्नेवाला हुनुहुन्छ। वहाँ मनुष्य त के, जनावर पनि रोगी हुँदैनन्। बाबा सम्भाउनुहुन्छ— मेरो र बच्चाहरूको के पार्ट छ। यसलाई भनिन्छ रचनाको आदि-मध्य-अन्त्यको ज्ञान, जुन तिमीले लिइरहेका छौ। बच्चाहरूलाई पहिले-पहले त यो खुशी हुनुपर्छ।

आज सतगुरुबार हो, हमेसा सत्य बोल्नुपर्छ। व्यापारमा पनि भन्छन् नि— सत्य बोल। ठग्ने कुरा नगर। फेरि पनि लोभमा आएर केही धेरै दाम बताएर व्यापार गर्छन्। सत्य त कहिल्यै कसैले बताउँदैन। भुटो नै बोल्छन्, यसैले सतलाई याद गर्छन्। भन्छन् नि— सत नाम सङ्ग होस्। अहिले तिमीले जान्दछौ— बाबा जो सत्य हुनुहुन्छ उहाँ नै साथमा जानुहुन्छ, हामी आत्माहरूको। अहिले सतको साथमा तिमी आत्माहरूको सङ्गत भएको छ, त्यसैले तिमी नै साथमा जान्छौ। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— शिवबाबा आउनु भएको छ, जसलाई सत्य भनिन्छ। उहाँ हामी आत्माहरूलाई पवित्र बनाएर साथमा लैजानुहुन्छ, एकै पटक। सत्ययुगमा यस्तो भनिदैन— राम-राम साथ छ या सत नाम साथ छ। बाबा भन्नुहुन्छ— अहिले म तिमी बच्चाहरूको पासमा आएको छु, नयनमा बसाएर लैजान्छु। यो नयन होइन, तेस्रो नेत्र। तिमीले जान्दछौ— यस समय बाबा आउनुभएको छ, साथमा लैजानुहुन्छ। शंकरको बरियाँत होइन, यो शिवका बच्चाहरूको बरियाँत

२०७२ असोज २१ बिहीबार ८-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन हो। उहाँ पतिहरूको पति पनि हुनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ— तिमी सबै सजनी हो। म हुँ साजन। तिमी सबै आशिक, म हुँ माशुक। माशुक एउटै हुन्छ नि। तिमीले आधाकल्पदेखि म माशुकका आशिक हो। अहिले म आएको छु, सबै भक्तहरू हुन्। भक्तहरूको रक्षा गर्ने हुनुहुन्छ भगवान्। आत्माले भक्ति गर्छ शरीरसँग। सत्ययुग-त्रेतामा भक्ति हुँदैन। भक्तिको फल सत्ययुगमा भोग्छौ, जुन अहिले बच्चाहरूलाई दिइरहनु भएको छ। उहाँ तिम्रो साजन हुनुहुन्छ, जसले तिमीलाई साथमा लैजानुहुन्छ फेरि तिमी आफ्नो पुरुषार्थ अनुसार गएर राज्य-भाग्य लिन्छौ। यो कहीं पनि लेखिएको छैन। भन्दछन्— शंकरले पार्वतीलाई अमरकथा सुनाउनुभयो। तिमी सबै हो पार्वती। म हुँ कथा सुनाउने अमरनाथ। अमरनाथ एकलाई नै भनिन्छ। उच्चभन्दा उच्च बाबा हुनुहुन्छ, उहाँको त आफ्नो देह छैन, भन्नुहुन्छ— म अमरनाथले तिमी बच्चाहरूलाई अमरकथा सुनाउँछु। शंकर-पार्वती यहाँ कहाँबाट आउने ? उनी त छन् नै सूक्ष्मवतनमा, जहाँ सूर्य-चन्द्रमाको प्रकाश पनि पुग्दैन।

सत्य बाबाले अहिले तिमीलाई सत्य कथा सुनाउनुहुन्छ। बाबा बिना सत्य कथा कसैले सुनाउन सक्दैन। यो पनि जान्दछौ— विनाश हुन समय लाग्छ। कति विशाल दुनियाँ छ, कति घर आदि भत्केर खत्म हुन्छन्। भूकम्पमा कति नोक्सान हुन्छ। कति मर्छन्। बाँकी तिम्रो सानो वृक्ष रहन्छ। दिल्ली परिस्तान बन्दछ। एकै परिस्तानमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य चल्छ। कति भव्य महलहरू बन्छन्। बेहदको प्राप्ति हुन्छ। तिमीलाई केही खर्च गर्नु पर्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ— यिनको लाइफमा नै कति सस्तो अनाज थियो भने सत्ययुगमा कति सस्तो होला ? दिल्ली जति त एक-एकको घर र जमीन आदि हुन्छ। मीठो नदीहरूमा तिम्रो राज्य चल्छ। हरेकलाई के हुँदैन ! सधैं अन्न मिलिरहन्छ। त्यहाँका फल-फूल पनि देख्छौ, कति ठूला-ठूला हुन्छन्। तिमी शूबीरस पिएर आउँछौ। भन्दथे— त्यहाँ माली थिए। अब माली त अवश्य बैकुण्ठमा अथवा नदी किनारमा हुनुपर्छ। त्यहाँ कति थोरै हुन्छन्। कहाँ अहिले यति करोड, कहाँ ९ लाख हुन्छन् र सबैथोक तिम्रो हुन्छ। बाबाले यस्तो राजाई दिनुहुन्छ, जुन हामीबाट कसैले छिन्न सक्दैन। आकाश, धर्ती आदि सबैको मालिक रहन्छौ। गीत पनि बच्चाहरूले सुन्यौ। यस्तो-यस्तो गीत ६-८ छन् जुन सुन्ने बित्तिकै खुशीको पारा चढ्छ। हेर, अवस्थामा केही गडबड छ भने गीत बजाऊ। यो हो खुशीको गीत। तिमीले त अर्थ पनि जान्दछौ। बाबा धेरै युक्तिहरू बताउनु हुन्छ, आफूलाई हर्षितमुख बनाउनको लागि। बाबालाई लेख्छन्— बाबा यति खुशी रहँदैन। मायाका तुफान आउँछन्। अरे, मायाको तुफान आओस्— तिमी बाजा बजाऊ। खुशीको लागि ठूलो-ठूलो मन्दिरहरूको ढोकामा पनि बाजा बजिरहन्छ। मुम्बईमा माधवबागमा लक्ष्मी-नारायणको मन्दिरको ढोकामा पनि बाजा बजिरहन्छ। तिमीलाई भन्छन्— यो फिल्म रिकर्ड किन बजाउँछौ ? उनलाई के थाहा ! यो पनि ड्रामा अनुसार काममा आउने चीज हुन्। यिनको अर्थ त तिमी बच्चाहरूले बुझ्दछौ। यो सुनेर पनि खुशीमा आउँछौ। तर बच्चाहरूले भुल्छन्। घरमा कसैलाई बिरामी छ भने पनि गीत सुनेर बडो खुशी हुन्छन्। यो धेरै मूल्यवान् चीज हो। कसैको घरमा भगडा हुन्छ, भन— भगवानुवाच काम महाशत्रु हो। यसमाथि जित प्राप्त गर्नले हामी विश्वको मालिक बन्छौं फेरि फूलहरूको वर्षा हुन्छ, जयजयकार हुन्छ। सुनको फूल बर्सिन्छन्। तिमी अहिले काँडाबाट सुनको फूल बनिरहेका छौ नि। फेरि तिम्रो अवतरण हुन्छ, फूल नै त बर्सिँदैन तर तिमी फूल बनेर आउँछौ। मनुष्य सम्भन्छन्— सुनको फूल बर्सिन्छ। एक राजकुमार बेलायतमा गयो, वहाँ पार्टी दिएका थिए, उनको लागि सुनको

२०७२ असोज २१ बिहीबार ८-१०-२०१५ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन फूल बनाइयो । सबैमाथि वर्षा गरे । खुशीका कारण यति खातिरी गरे । सच्चा-सच्चा सुनको बनाए । बाबाले उनको राज्य आदिलाई पनि राम्रोसँग जान्दछन् । वास्तवमा तिमी फूल बनेर आउँछौ । तिमी सुनको फूलहरू माथिबाट उत्रिन्छौ । तिमी बच्चाहरूलाई कति ठूलो भाग्य मिलिरहेको छ, विश्वको बादशाहीको । जसरी लौकिक पिताले बच्चाहरूलाई भन्छन्— तिमी लागि यो ल्याएको छु, बच्चाहरू कति खुशी हुन्छन् । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ— तिमी लागि बहिश्त ल्याएको छु । तिमी वहाँ राज्य गछौँ त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ । कसैलाई सानो सौगात दिएँ भने भन्छन्— बाबा हजुरले त हामीलाई विश्वको बादशाही दिनुहुन्छ, यो सौगात किन ! अरे, शिवबाबाको यादगार साथ रह्यो भने शिवबाबाको याद रहन्छ र तिमीलाई पद्म मिल्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणालाई लागि मुख्य सारः—

- १) सतको साथमा फर्केर जानु छ त्यसैले सदा सच्चा रहनु छ । कहिल्यै पनि भुटो बोल्नु हुँदैन ।
- २) हामी ब्रह्मा बाबाका बच्चाहरू आपसमा भाइ-बहिनी हौं, त्यसैले कुनै पनि विकारी कर्म गर्नु हुँदैन । भाइ-भाइ र भाइ-बहिनी सिवाए अरु कुनै सम्बन्धको भान नरहोस् ।

वरदानः— स्मृतिको स्वचद्वारा स्व कल्याण र सर्वको कल्याण गर्ने सिद्धि स्वरूप भव

स्थितिको आधार स्मृति हो । यो शक्तिशाली स्मृति रहोस्— म बाबाको र बाबा मेरो । यसै स्मृतिद्वारा स्वयंको स्थिति शक्तिशाली रहन्छ र अरूलाई पनि शक्तिशाली बनाउँछौ । जसरी स्वच अन गरेपछि प्रकाश हुन्छ, त्यसैगरी यो स्मृति पनि एक स्वच है । सदा स्मृतिरूपी स्वचको अटेन्शन रहोस् अनि स्वयंको र सर्वको कल्याण गरिरहन्छौ । नयाँ जन्म भएको छ त्यसैले नयाँ स्मृति होस् । पुरानो सबै स्मृतिहरू समाप्त— यसै विधिबाट सिद्धि स्वरूपको वरदान मिल्छ ।

स्लोगनः— अतीन्द्रिय सुखको अनुभूति गर्नको लागि आफ्नो शान्त स्वरूप स्थितिमा स्थित रहने गर ।